

Sepi Riklander

**PIENI TYTTÖ
HARMAALLA
KIVELLÄ**

**Pieni tyttö
harmaalla kivellä**

**kirj. Sepi
Riklander**

© 2023 Sepi Riklander

Kannen suunnittelu: BoD

Sisuksen taitto: Sepi Riklander

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD – Books Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-952-80-6706-1

Sisällysluettelo

Pieni tyttö harmaalla kivellä.....	9
Sammakkopoika.....	19
Jussin kaveri.....	28
Maukka ja Melu.....	38
Viimeinen Siniverinen.....	43
Enontekiö.....	50
Töppöjalka Masa.....	62
Puutarhakoulun nuoret.....	67
Pikkusisko.....	80
Pieni Hillevi.....	87
Laivatytön hautajaiset.....	95
Noelpoika.....	103
Tuulikki.....	111
Fragmentteja Punaisesta Hämärästä.....	124
Punainen Hämärä 1.....	125
Punainen Hämärä 2.....	129
Punainen Hämärä 3.....	134
Punainen Hämärä 4.....	138

Punainen Hämärä 5.....	150
Punainen Hämärä 6.....	158
punainen Hämärä 7.....	163
Punainen Hämärä 8.....	169
Punainen Hämärä 9.....	173
Kahvila Punapää.....	175
Eroaminen.....	195
Ridbergin sotilaspassi.....	201
Marsalkan puolesta.....	209
Rouva joka tapasi tsaarin.....	215
Soutajapojat.....	224
Sovinto.....	235
Helvetin tulinen pätsi.....	243
Sotilas.....	249
Australiassa.....	257
Sergei ja kiitolinja.....	273
Keijo ja Marjukka.....	285
Ruletti-Pena pääsi sitten eläkkeelle.....	295
Sateenkaarimummo.....	301
Päätalo- skaba.....	311

Vietnamin sotaa vastaan.....	318
Gasbadin Kekkonen.....	322
Punasotilaan rantakatu.....	328
Elvis Göteborgissa.....	332

PIENI TYTTÖ HARMAALLA KIVELLÄ

Pieni tyttö istui kivellä, melko isolla kivellä. Oli aurinkoinen alkusyksyn päivä. Kuulas ja pirteä se päivä oli.

Tytöllä oli hiukset silmillä ja hänellä oli yllään marjapuuron värinen pusero ja collegehousut, jotka olivat vähän likaiset, väriltään pinkit.

Kun tyttö heilautti hiukset silmiltään, paljastuivat kasvot ja itkuiset silmät.

Sosiaalihoitaja Carita oli siinä lähellä, mutta ei ollut huomannut vielä itkevää pikkuista tyttöä. Tyttö itki lähes äännettömästi . Sen sijaan pusikosta kuului naisen ääntä ja kiroilua:

- Mee sika hittoon siitä mun päältä...Tämä ääni kuului tytön äidille, joka sähläsi ukkojen kanssa pusikossa.

Sossu Carita huomasi tilanteen pusikossa, ja tunsipa naisenkin.Lempihän se siellä piti ääntää.

- Lempi, missä tyttö on, kysyi Carita.

- Nyt on Carita silleen, että putki ei katkennut vieläkään...mee helvettiin siitä mun päältä...joo Tintti leikkii tuolla puistossa kavereittensa kanssa.

- Kuules Lempi, minä vien nyt tytön sijaispaikkaan. Tuut sitten, kun oot saanut putken poikki, sovitaanko näin.- Joo, sovitaan, mä yritän saada poikki, Lempi huuteli pusikosta.

Nyt pieni tyttö, jonka nimi on siis Tintti, juoksi Caritan luokse.

Caritalla oli vaalet hiukset ja pyöreät silmälasit ja yllään farkkupusero ja viininpunaiset sammarit.

- Nyt mennään Tintti Peran ja Maijan luo...olet nyt siellä toistaiseksi.

Äitisi on huonona ja sairas, Carita sanoi. Tintti piti Caritaa kädestä ja nyökkäsi päätään. Tintti oli hyvä ryhtinen tyttö, sillä äiti vei Tinttiä tyttöjen jalkapallokerhoon, aina kun kunto salli viemään. Äiti ei örveltänyt selvin päin,

He asuivat äidin kanssa kahdestaan. Äiti sanoi, että Tintin isä sai olla vaikka helvetissä.

Tämä sijaisissä Pera oli opettajana erityisluokalla, ja Maija oli sairaanhoitaja.

He toimivat sijaisvanhempina sellaisille lapsille ja nuorille, jotka olivat huostaanotettuja kiireellisesti, niinkuin nyt tämä pieni Tintti.

Ei ollut ensimmäinen kerta, kun Tintti pääsi Peran ja Maijan kotiin.

Hänestä siellä oli kivaa ja turvallista. Äidillä oli aina setiä kylässä. Silloin äiti sanoi Tintille:

- Leikippäs olohuoneessa Tintti kiltisti.

Äiti ja setä juttelevat makuuhuoneessa aikuisten asioista...setäkin nyökkytteli päätään hymyillen. Sitten äiti laittoi oven kiini.

Kerran Tintille tuli asiaa äidille keskellä yötä. Hän meni makuuhuoneeseen, vaikka se oli kiellettyä.

Siellä äidin sängyssä makasi iso vieras setä. Setä heräsi ja alkoi kiroilemaan:

- Nyt tuo kakara tuli tänne perkele vieköön...

Sitten setä tönäisi Tinttiä ja huusi:

- Nyt painu ulos ja sassiin...

Äiti haisi viinalle ja setä selvälle paskalle. Tinttiä alkoi itkettämään, ja hänelle tuli pissa housuun.

Tintti istui nalle sylissään, kun äiti tuli makuuhuoneesta:

- Mitä sinä nyt itket, setä on vain äidin ystävä, se nukkuu äidin vieressä, kun ei ole toista sänkyä, ja aamulla setä lähtee, joten laita kulta kuivat yöpuvunhousut ja mene nukkumaan, aamulla setä lähtee. Ostetaan sinulle huomena värityskirja ja muuminukke, eikö niin.

Aikaisinhän se setä lähti, mutta kiroili äidille lähtiessään... ja ätikin puhui sille rumia:

- Anna olla viimonen kerta, kun mun tytölle kiroilet kusipää...mene, mene nyt.

Kun Carita ja Tintti pääsivät perille Peran ja Maijan kauniseen omakotitaloon, seisoi Pera jo ulko-ovella vastassa:

- Heipä hei Tintti, tulkaa vain peremmälle.

He istuivat harmaalle sohvalle, ja alkoivat puimaan Tintin asioita.

- Kuules Tintti, mä lähden nyt etsimään sun äitiä, sanoi Carita eteisessä.

- Tintti, sä voit nukkua siinä samassa huoneessa kuin viimeksi. Maija tulee kohtapuoliin töistä ja meidän Leeakin tulee, Pera sanoi.

Sieltähän he tulivat melkein yhtä aikaa, ensin Maija ja heti perään Leea posket punaisina.

- Hirvee nälkä mutsi, Leea huusi eteisessä.

- Tules Leea katsomaan, kuka on tullut, Maija huusi perunoita kuoriessaan.

- Ai Tinde, moikka Leea tervehti silmissään aavistus mustasukkaisuutta, sillä hän oli vielä kovin äidin tyttö.

- Tintti istu sä taas omalla paikallasi, kohta saadaan ruokaa, äiti sanoi, ja hymyili.
- Käykääs tytöt laittamassa Tintille pussilakanat ja tyyny.

Maija ja Pera puhuivat sillä aikaa Tintin tilanteesta:

- Carita sanoi äidillä olevan syvä putki päällä ja Maija myönsi asian.
- Kyllä se Lempi on kunnossa ollessan ihan tolkun nainen.

Kun Tintti illalla kävi nukkumaan nalle kainalossaan, ei unihiekka oikein tehonnut.

Hänen vanha kiusaajansa kirkkaan punainen peikko ilmestyi kolostaan, joka sijaitsee Tintin otsassa. Sieltä se kurkisti Tintin silmiin.

Se oli viime aikoina ilmestynyt jo melko usein Tinttiä kiusaamaan. Ja sen naama oli muuttunut oikein pelottavaksi.

Sillä oli oikein ilkeät silmät. Tinttiä alkoi tosissaan pelottamaan.

Peikko nauroi ja kuiskasi:

- Lellipentu itkee, no se on selvä...

Sä olet itkuprinsessa, ai että ärsyttää tollanen leikkiprinsessa, hyi. Peikko jatkoi kiusaamistaan, vaikka Tintti pyysi sitä lähtemään, tai hän kertoo Maijalle.

- Älä luulekkaan hölmö, että lähden...olen täällä koko yön ja ainakun meinaat nukahtaa, minä nipistän sinua. Ja peikko tosiaan oli koko ajan hänen silmissään ja irvisteli kirkkaan punaista naamaansa.

Tintti nousi sängystä ja meni käytävään. Peikko seurasi mukana.

- Mitä sinä Tintti siellä käytävässä oikein teet, Maija kysyi.

- Pelottaa, Tintti kuiskasi.

- No hyvä. Otan patjani ja peitteeni. Sitten voit kertoa, mikä pelottaa.

Tintti kertoi, että kirkkaanpunainen peikko kiusasi ja puhui ilkeitä.

Peikko lupasi vielä nipistää, jos Tintti on tyhmä.

Tyhyys aivan kuin ärsyttää peikkoa.

- Tehdäänpäs Tintti näin. Sinä saat Leean ison nallekarhun.

Sillä on iso ja leveä naama, oikein mustakarhun naama, katsotaan mitä se ilkeä peikko siitä sanoo, vai mitä, Maija jutteli hiljaa Tintille.

Pian peikko tuli uudestaan ja oli nyt erittäin ilkeä, haukkui Tinttiä rumaksi.

Iso nalle murahteli:- Kuka täällä höpisee, jaa sinä röyhäke, se sanoi ja tarkoitti peikkoa.

- Ettet häpee röyhäke, kiusaat Tinttiä. Etkö näe, että hänellä on paha olla ja itkettää. Häivy ja pysy siellä komeron perällä ja ole hiljaa. Sitten jätät tällä sanalla Tintin rauhaan, Leean iso nallekarhu käskytti peikkoa.

- Kas, kas, kas, peikko haukkoi henkeään.

- Kuka nalle tämä on, mutta alkoi uudelleen ilkeilyn.
- Kuules Tintti, senkin tyhmä tyttö, sanoi, mutta mitä ihmettä. Peikon ääni muuttui piipitykseksi...se oli kuin pikku tipin piipitystä. Pois oli peikon korina ja yskiminen, vain tuo piipitys oli jäljellä.
- Hopi, hopi, komeroosi peikko, nallekin sanoi.

Aamulla tuli Carita ja kaiveli touhukkaasti virkalaukkuaan.

- Nyt on tapahtunut niin, että Tintin äiti on sairaalassa, sovimme Lempin kanssa niin että, hän lähtee katkolle, kun pääsee sairaalasta. Mitäs pidätte tällaisesta ideasta?
- Voisiko Tintti olla teillä muutaman viikon, katsotaan sitten, mitä tehdään, sanokaa Tintille, että tulen iltapäivällä, sopiiko se teille, Carita sanoi.
- Toki sopii, olen silloin paikalla Maija sanoi, ja jatkoi:
- Onko Tintillä mahdollisuus perhesijoitukseen.

Kirja sisältää kertomuksia
lastensuojelun tiimoilta

eri vuosikymmeniltä.

Lisäksi kirja käsittelee sisällisotaa ja
Venäjän vallankumousta

fragmentein.

9 789528 067061

